

וודרו וילסון: אל אזרחים אמריקאים ילידי-חוץ

הרי זה מחמם את לבי שאתם עורכים לי קבלת-פנים כזאת. אך לא על עצמי רוצה אני לחשוב הערב כי אם על אלה שעתה-זה נעשו אזרחים של ארצות-הברית. זוהי הארץ היחידה בעולם היודעת לידה מחדשת מתמידה וחוזרת זו. ארצות אחרות סומכות על ההתרבות של ילידיהן. הארץ הזאת מתמידה לשאוב כוח ממעיינות חדשים בזכות כך שקבוצות גדולות של גברים חזקים ונשים צופות-קדימה מארצות אחרות מצטרפות אליה מרצונן. וכך, הודות למתנה שמעניקים לה אנשים בלתי-תלויים, מרצונם הטוב, היא מתחדשת תדיר מדור לדור מפוח אותו תהליך בו נבראה מולכתחילה. דומה הדבר כאילו גמרה האנושות אומר לדאוג לכך שאומה גדולה זו, שנתסדרה לתועלתה של האנושות, לא יהיה לה מחסור באמוניהם של אנשי העולם כולו.

אתם נשבעתם עכשיו אמונים לארצות-הברית. אמונים למי? לא אמונים למישהו, אלא אם כן המדובר הוא באלוהים—ודאי לא אמונים לאנשים המוציגים באורח זמני את הממשלה הגדולה הזאת. אתם נשבעתם אמונים לאידיאל גדול, למערכת גדולה של עקרונות, לתקנה גדולה של הגזע האנושי. אתם אמרתם: "אנו הולכים לאמריקה לא רק כדי להשתכר למחיתנו, לא רק כדי לבקש את הדברים שקשה היה יותר להשיגם במקום בו נולדנו, אלא כדי לסייע בקידום מפעולותיה הגדולות של הרוח האנושית—להודיע לבריות כי בכל מקום בעולם יש אנשים המוכנים לחצות אוקיינוסים זרים וללכת למקום שמדוברת בו לשון זרה להם אם אך יוכלו למלא את משאלת רוחם; מתוך ידיעתם כי, בלי הכרל מהי הלשון, לב האדם יש לו רק כמיהה אחת ודיבור אחד—לחופש ולצדק". ועם שאתם מביאים עמכם את כל הארצות, הרי אתם באים במטרה להניח את כל הארצות האחרות מאחריכם—להביא את המיטב שפרחו, אך לא להציג אחר מעבר לכתפיכם ולחתור להנציה מה שאמרתם לעוזב בהן אחריכם. אני ודאי לא אבוא אפילו לרמוז שיחדל אדם מלאהוב את בית-מולדתו ואת אומת-מחצבתו—אבל דבר אחד הוא לאהוב את המקום בו נולדתם ודבר אחר הוא להתמסר למקום אליו אתם הולכים. אין אתם יכולים להתמסר לאמריקה אלא אם כן ככל המובנים ובכל מאמצי רצונכם תיעשו אמריקאים ער-היסוד-בכם. אין אתם יכולים להיעשות אמריקאים ער-היסוד-בכם אם תחשבו על עצמכם קבוצות-קבוצות. אמריקה איננה מורכבת קבוצות. אדם הרואה עצמו שייך לקבוצה לאומית מסוימת באמריקה עדיין לא נעשה אמריקאי, והאיש הבא אל מחניכם לעשות מסחר בלאומיותכם אינו בן הראוי לחיות תחת דגל-הכוכבים-והפסים.

וזה תהיה עצתי הדוחקת לכם: לא רק לחשוב תמיד ראשונה על אמריקה כי אם

גם תמיד לחשוב ראשונה על האנושות. אין אתם אורחים את האנושות אם אתם מבקשים לפלג את האנושות למחנות מקנאים זה לזה. את האנושות אפשר ללכד רק על-ידי אהבה, על-ידי אהדה, על-ידי צדק ומשפט, לא על-ידי קנאה ושנאה. צר לי על האיש המבקש לעשות הון אישי מיצרי-לככם של אחיו בני-האדם. הוא איבד את תחושתה של אמריקה ואת האידאל שלה. כי אמריקה נוצרה על-מנת לאחד את המין האנושי בכוח יצרי-הלב המרוממים ולא בכוח יצרי-הלב המפרידים ומסאבים. אנו כאנו לאמריקה, בין בעצמנו ובין בדמות אבות-אבותינו, כדי להשביח את האידאלים של בני-האדם, כדי להראותם דברים נאים יותר ממה שראו קודם-לכן, כדי להיפטר מן הדברים המפלגים ולבצר את הדברים המאחדים. בלי ספק היה זה אך מקרה היסטורי שהארץ הגדולה הזאת נקראה בשם "ארצות-הברית"; ואף-על-פי-כן אסיר-תודה אני מאד על שאותה מלה "ברית" מצויה בשמה, והאיש המבקש לפלג אנשים וקבוצות ואינטרסים בברית הגדולה הזאת הריהו הולם בלבבה ממש.

נקודה מעניינת מאד היא בשבילי, כשאני חושב על אלה מתוכם שעתה-זה נשבעו אמונים לממשלה הגדולה הזאת, שנמשכתם אל מעבר לאוקינוס על-ידי איזו אצבע קוראת של תקוה, על-ידי איזו אמונה, על-ידי איזה חזון על סוג חדש של צדק ומשפט, על-ידי איזו ציפיה לחיים מסוג טוב יותר. אין ספק שהתאכזבתם מאחדים מאתנו. אחדים מאתנו מאוכזבים מאד. אין ספק שמצאתם כי הצדק בארצות-הברית מתלווה רק ללב טהור ותכלית נכונה, כדרכו בכל מקום אחר בעולם. אין ספק כי מה שמצאתם כאן לא נראה לכם, אחרי הכל, טובל באותו יופי מושלם של האידאל שנצטייר לכם קודם. אבל זאת זיכרו: אם התרוששנו בכלל באיריאל, הרי קצת ממנו הבאתם עמכם. אין אדם מקווה לדבר שאינו מאמין בו, ואם יש בנו כאלה ששכחו כמה האמינה אמריקה, אתם, על-כל-פניו, הבאתם בלבותיכם את חידוש האמונה. משום כך אני, למשל, מקבל את פניכם בכרחה. אם באיזו מידה שהיא שכחתי אני מה הדבר אשר לשמו נועדה אמריקה, אודה לאלוהים אם תזכירו לי. אני נולדתי באמריקה. אתם חלמתם חלומות על אמריקה כפי שהיא צריכה להיות, ואני מקווה שהבאתם את החלומות עמכם. אדם שאינו רואה חזיונות לעולם לא ינשים שום תקוה רמה ולא יזום שום מפעל רב. מעצם העובדה שהבאתם עמכם חלומות יש סיבוי רב יותר שתגשים אמריקה חלומות מעין אלה שהבאתם. אתם מעשירים אותנו אם באתם בציפיה שנהיה טובים יותר ממה שהננו.

אתם נכנסתם אל האומה הגדולה הזאת כשאתם מבקשים מרצונכם-אתם משהו שעלינו לתת, וכל מה שביריניו לתת הוא זה: אין אנו יכולים לפטור אתכם מעבודה. בשום מקום בעולם אין איש פטור מעבודה. אין אנו יכולים לפטור אתכם מן המאבק ומן הנטל משפרי-הלכות של המאבק היומיומי—זו נחלת אנרש בכל אשר הוא שם; אין אנו יכולים לפטור אתכם מן המעמסות שאתם חייבים לשאת. יכולים אנו רק להקל אותן ברוח בה הן נישאות. זאת היא רוח התקוה, זוהי רוח החופש, זוהי רוח הצדק.